

- 2) art. 11 dyrektywy 2001/14/WE w zakresie, w jakim system opłat wprowadzony przez władze hiszpańskie nie przewiduje żadnego planu wykonania odpowiadającego kryterium określonym w tym artykule;
- 3) art. 30 ust. 1 dyrektywy 2001/14/WE w zakresie, w jakim przepisy hiszpańskie niewystarczająco gwarantują niezależność organu kontrolnego (Comité de Regulación Ferroviaria) od ADIF (Administrador de Infraestructuras Ferroviarias) i od (FENIE-Operadora (przedsiębiorstwa kolejowego należącego do ministerstwa infrastruktury i transportu);
- 4) art. 10 ust. 7 dyrektywy 91/440/EWG w zakresie, w jakim organ kontrolny (Comité de Regulación Ferroviaria) nie dysponuje wystarczającymi środkami do wykonywania funkcji kontroli konkurencji na rynku przewozów kolejowych, jaką artykuł ten mu przyznaje;
- 5) art. 13 ust. 2 i art. 14 ust. 1 dyrektywy 2001/14/WE w zakresie, w jakim przepisy hiszpańskie przewidują dyskryminujące kryteria alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej; kryteria te mogą doprowadzić do faktycznego ustanowienia tras na czas przekraczający okres obowiązywania rozkładu jazdy, a także są one nie dokładne.

(¹) Dz.U. L 75, s. 29.

(²) Dz.U. L 237, s. 25.

**Skarga wniesiona w dniu 8 października 2010 r. —
Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej**

(Sprawa C-485/10)

(2010/C 328/44)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky i M. Konstantinidis)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że Republika Grecka, nie przyjmując w przewidzianych terminach wszelkich środków koniecznych do wykonania decyzji Komisji C(2008) 3118 z dnia 2 lipca 2008 r. (w wersji sprostowanej decyzją Komisji z dnia 13 sierpnia 2008 r.) dotyczącej pomocy przyznanej przedsiębiorstwu Ellinika Nafpigeia A.E. bądź w każdym razie nie informując w wystarczający sposób Komisji o środkach przyjętych zgodnie z art. 19 decyzji, uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2, 3, 5, 6, 8, 9 i

11–18 wspomnianej decyzji, a także na mocy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Żądania strony skarżącej

Przedmiotem skargi Komisji jest niewykonanie przez Republikę Grecką decyzji Komisji dotyczącej pomocy państwa przyznanej bezprawnie przedsiębiorstwu Ellinika Nafpigeia A.E., która to pomoc powinna zostać odzyskana w niemilitarnym sektorze działalności tego przedsiębiorstwa.

Komisja zauważa, że Grecja powinna była zapewnić wykonanie decyzji w terminie czterech miesięcy od dnia jej doręczenia. Decyzja została doręczona w dniu 13 sierpnia 2008 r. i Komisja nie przyznała przedłużenia terminu na wykonanie decyzji. W konsekwencji z formalnego punktu widzenia termin do zastosowania się do decyzji upłynął w dniu 13 grudnia 2008 r.

Komisja przypomina, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału jedynym powodem usprawiedliwiającym, na jaki państwo członkowskie może się powołać wobec skargi o uchybienie zobowiązaniom wniesionej przez Komisję na podstawie art. 108 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jest bezwzględna niemożność prawidłowego wykonania decyzji.

Tymczasem w niniejszej sprawie władze greckie w żadnym momencie nie wysunęły argumentu bezwzględnej niemożności wykonania. Wręcz przeciwnie, od samego początku wyrażały wolę wykonania decyzji tak szybko, jak to będzie możliwe. Niemniej jednak Komisja podkreśla, że do chwili wniesienia niniejszej skargi władze te nie przyjęły żadnego środka, który stanowiłby choćby częściowe wykonanie decyzji.

Komisja uważa, że Grecja nie przyjęła żadnych środków koniecznych do wykonania decyzji ani zgodnie z rozwiązaniem, które było przedmiotem dyskusji między jej służbami a właściwymi organami greckimi, ani w żaden inny odpowiedni sposób.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Court of Appeal (England and Wales)
(Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 18
października 2010 r. — Barbara Mercredi przeciwko
Richardowi Chaffe'owi**

(Sprawa C-497/10)

(2010/C 328/45)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) (sąd apelacyjny dla Anglii i Walii — wydział cywilny) (Zjednoczone Królestwo)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona apelująca: Barbara Mercredi

Druga strona postępowania: Richard Chaffe

Pytania prejudycjalne

- 1) Proszę wskazać kryteria, wedle których należy oceniać, gdzie znajduje się miejsce zwykłego pobytu dziecka dla potrzeb:
 - a) art. 8 rozporządzenia WE nr 2201/2003 ⁽¹⁾;
 - b) art. 10 rozporządzenia WE nr 2201/2003.
- 2) Czy sąd jest „instytucją lub inną jednostką [organizacyjną]”, której mogą przysługiwać prawa do pieczy w rozumieniu rozporządzenia WE nr 2201/2003?
- 3) Czy art. 10 [rozporządzenia WE nr 2201/2003] ma w dalszym ciągu zastosowanie po tym, jak sądy wezwanego

państwa członkowskiego oddaliły wniosek o powrót dziecka na mocy konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę na tej podstawie, że nie zostały spełnione przesłanki określone w art. 3 i 5 tej konwencji?

W szczególności, w jaki sposób należy usunąć niezgodność pomiędzy ustaleniem wezwanego państwa członkowskiego, że przesłanki określone w art. 3 i 5 konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę nie zostały spełnione, a ustaleniami wzywającego państwa, że przesłanki określone w art. 3 i 5 tej konwencji zostały spełnione?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. L 338, s. 1 — wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 19, t. 6, s. 243).